

Holnap ítélet várható a szovjet címer leverése miatt Budaházy György ellen indított büntetőperben

2010. február 01.

NJSZ hír, Nemzeti Jogvédő Szolgálat, 2010. február 1. www.nja.hu

Holnap, 2010. február 2-án a Központi Kerületi Bíróság III. emeletén, a 305-ös teremben a 8 óra 30 perckor kezdődő tárgyalás során ítélet várható Budaházy György és három társa ügyében. A vád a kulturális javak körébe tartozó tárgy rongálásának büntette. Mint emlékeztet, a balatonöszödi hazugságbeszéd nyilvánosságra kerülését követő tiltakozási hullám során a követeléseit a Magyar Televízióban beolvastatni kívánó tüntetők egy részének haragja a Szabadság téren található obeliszk (hivatalosan: a megszálló Vörös Hadsereg dicsőségét hirdető, sirt nem tartalmazó szovjet katonai emlékmű) ellen fordult: Budaházy György 2006. szeptember 18-án éjjel leverte róla a szovjet önkényuralmi jelképet magán viselő címert, amely végül méltó helyére került: a Dunában merült hullámsírba. (A méltó hely fordulat használata miatt a korábbi tárgyaláson emiatt dr. Szabó Noémi bírő nem jogerősen 200 ezer forint rendbírsággal sújtotta dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvédet, a Nemzeti Jogvédő Szolgálat ügyvezetőjét, az ügyben Budaházy védőjét.)

A korábbi tárgyalás 2009. november 11-én (ltt) került megtartásra.

A tárgyalás nem tartott tovább egy óránál, mert azt meg kellett szakítani, a bírónő elfogultsága miatt. Az emlékeztető esemény előzménye a bírónő kifogásolható viselkedése volt. A tárgyalás azzal kezdődött, hogy miután egy negyedórás késéssel bekísérték a kommandósok Budaházy Györgyöt, akit hangos taps és ováció fogadott. Védője a tárgyalás előtt kért és kapott 10 perces egyeztetési lehetőséget, azonban mégis a fele idő letelte előtt a tárgyalást megnyitotta és megszakította a vádlottnak védővel való konzultációját. Ezt követően pedig dacára annak, hogy erre lehetősége lett volna a bírónak és más, akár büntető és polgári ügyben a bilincset minden esetben vezetőszíjasra oldották a bírő erre nem volt hajlandó, így vádlott a nála levő iratokat nem tanulmányozhatta megfelelően. Ezzel jelentős mértékben akadályozta Budaházyt abban, hogy védekezési jogát gyakorolja, így az ügyre vonatkozó iratokat zavarmentesen tanulmányozhassa.

A tárgyalás során a bírónő rendre utasította dr. Major László védőt, hogy a megjelent tanútól mit kérdezhet és mit nem, mivel megkérdezte, hogy tud-e arról, hogy mondjuk Moszkvában ma található-e a Magyar Királyi Honvédségnek emlékműve, a tanú (Zsigmond Attila, a Budapest Galéria vezetője) nem felelhetett, mert a bírónő nem engedélyezte.

A címerrel kapcsolatosan a tanú kihallgatásánál szóba került még, hogy az eredeti, miután eltűnt, a felújítással megbízott szakemberek nem tudták, hogy hova lett, hol is kellene keresni? Dr. Gaudi-Nagy Tamás ekkor közölte a tanúval, hogy pedig "...vannak olyan dokumentumok, amelyekből megállapítható, hogy hol került a méltó helyére a címer." (Minderre figyelemmel tette volna fel a kérdését, amely szerint ennek tudatában miért nem intézkedtek a címer feltalálása érdekében, de ezt már nem tehette meg.) Ezután a bírónő pénzbírsággal fenyegetőzött, mire Gaudi kijelentette, hogy alkotmányos joga van véleményt nyilvánítani. Dr. Szabó Noémi bírónő ekkor, 200 ezer forint pénzbírságra ítélte, majd megkérdezte, hogy van-e valakinek még kérdése.

A felháborító eseménysor után Budaházy szót kért és közölte a bírónővel, hogy "úgy tűnik elfogult az ügyben", majd rövid tanácskozás után dr. Gaudi-Nagy Tamás elfogultsági indítványt jelentett be, amelyhez védőtársai, dr. Major László és dr. Király Gábor (mindketten a Nemzeti Jogvédő Szolgálat együttműködő ügyvéd partnerei, Király védi Budaházyt viszont az ún Hunnia ügyben, amely miatt az ellenállót már nyolcadik hónapja tartják előzetesben.) csatlakoztak, kérték a tárgyalás elnapolását, amely meg is történt. A kizárási indítványt a bíróság azonban nemrég elutasította, így továbbra is a nyilvánvalóan elfogult bírő tárgyalja az ügyet.

A hallgatóság, miután elhagyta a termet, odakint még zúgolódott pár percig, ezért a bírónő nem mert kijönni. Rendőrök érkeztek a segítségére, akik sorfalat álltak, nehogy a tömeggel kerüljön szembe. Miután kilépett a teremből, a tömeg hangos "Vérbíró! Vérbíró!" skandalással tette emlékezetessé számára azt a napot.

Az obeliszk eltávolítása szükségszerű mérföldkő lesz a kommunizmus önkényuralmi örökségének, maradványainak leküzdéséért, a szovjet megszállást megszenvedett nemzetünk népi-nemzeti önrendelkezésének és méltóságának helyreállításáért zajló küzdelemben. A Nemzeti Jogvédő Szolgálat több más szervezethez hasonlóan (különösen a Magyarok Világszövetsége) szorgalmazza már régóta a sír nélküli szovjet katonai emlékmű, hazánk megalázottsága jelképeinek eltávolítását. Zétényi Zsolt elnök "A Szabadság téri szovjet hősi emlékmű ügye 2006-ban" című jogi és politológiai szakvéleményében (itt: http://nja.hu/index.php?option=com_content&task=view&id=241&Itemid=67) részletesen kifejtette, hogy a kétoldalú hadisír-egyezmény nem akadály, sőt törvénytervezetet is készített, amelyet azonban nem karoltak fel a parlamenti pártok. A Szabadság tér történelmi arculatának helyreállítását jelenti az emlékmű eltávolításán túl a régóta tervezett Magyar Szabadság és Függetlenség Emlékműve és mellé eredeti helyén az Ereklýés Országzászló felállítása.